

**ТОВАРИСТВО З ДОДАТКОВОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
СТРАХОВА КОМПАНІЯ «АЛЬФА-ГАРАНТ»**

ЗАТВЕРДЖЕНО

**Рішенням Дирекції ТДВ СК «Альфа-Гарант»
від «19» червня 2024 року, протокол № б/н**

**ЗАГАЛЬНІ УМОВИ СТРАХОВОГО ПРОДУКТУ
«Страхування наземних транспортних засобів
«Військові ризики»», код 06**

Редакція: 7/24

Строк дії даної редакції: з «30» червня 2024 року до моменту скасування чи викладення в новій редакції

Київ 2024

З М І С Т

- I. Визначення понять і термінів, що вживаються в договорі страхування
- II. Умови страхового покриття за договором страхування
- III. Права та обов'язки сторін, відповідальність за невиконання та/або неналежне виконання умов договору
- IV. Порядок внесення змін, дострокового припинення чи розірвання договору, їх правові наслідки
- V. Порядок відмови від договору страхування
- VI. Порядок дій у разі настання події, що має ознаки страхового випадку
- VII. Порядок розрахунку та умови здійснення страхових виплат
- VIII. Підстави відмови у страховій виплаті
- IX. Порядок укладення договору страхування
- X. Винятки із страхових випадків та обмеження страхування
- XI. Порядок вирішення спорів
- XII. Контактні дані для звернення у разі настання події, що має ознаки страхового випадку
- XIII. Прикінцеві положення

Загальні умови страхового продукту «Страхування наземних транспортних засобів «Військові ризики», код 06 (надалі – Умови) визначаються на підставі внутрішньої політики з андеррайтингу та внутрішньої політики з розроблення та впровадження страхових продуктів, розроблених та затверджених страховиком відповідно до вимог до розроблення таких політик, встановлених нормативно-правовими актами Регулятора.

Відповідно до цих Умов укладаються договори страхування за класом страхування 3 «Страхування наземних транспортних засобів».

I. ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТЬ І ТЕРМІНІВ, ЩО ВЖИВАЮТЬСЯ В ДОГОВОРІ СТРАХУВАННЯ

Вигодонабувач. Особа, яка має право на отримання страхової виплати згідно з умовами договору страхування та/або відповідно до законодавства. За цими Умовами Вигодонабувачем є Фізична особа, фізична особа – підприємець або юридична особа - власник об'єкта страхування згідно зі свідоцтвом про реєстрацію транспортного засобу.

Гарантійна СТО. Станція технічного обслуговування транспортних засобів, це ФОП або юридична особа, що надає послуги з технічного обслуговування і ремонту наземних транспортних засобів (автомобільного транспорту) і приймає на себе гарантійні зобов'язання заводу-виробника ТЗ на строк, не менший від встановленого заводом-виробником ТЗ.

Дійсна вартість майна. Вартість відтворення (вартість заміщення) або ринкова вартість ТЗ, визначена відповідно до умов договору страхування.

Договір страхування. Письмова угода між страхувальником і страховиком, згідно з якою страховик бере на себе зобов'язання у разі настання страхового випадку, здійснити страхову виплату (виплатити страхове відшкодування) у межах страхової суми та на умовах договору страхування страхувальнику (вигодонабувачу), а страхувальник зобов'язується сплачувати страхову премію у встановлені строки та виконувати інші умови договору страхування.

Додаткове обладнання до ТЗ (в тесті цих Умов – додаткове обладнання). Обладнання, що не входить до заводської комплектації даної конфігурації ТЗ та було додатково встановлено на ТЗ за додаткову плату або безкоштовно (акційні / клубні умови і т.і.) після випуску з виробництва в продаж (включно – колісні диски). Виключенням є колеса, які незалежно від заміни входять до поняття ТЗ.

Знос (знецінення) об'єкту страхування (ТЗ). Втрата вартості ТЗ порівняно з вартістю нового ТЗ, що зумовлена частковою або повною втратою первісних технічних та технологічних якостей майна та/або функціональними (споживчими) характеристиками та/або соціально-економічними, екологічними та іншими факторами, якщо інші умови зносу ТЗ не передбачені договором страхування.

Клієнт. Особа, яка звернулася за отриманням або користується страховою послугою.

Конструктивне знищення ТЗ (Конструктивна загибель ТЗ). Випадок, коли повне усунення завданих ТЗ пошкоджень (загальна сума витрат на відновлювальний ремонт транспортного засобу з урахуванням використання залишків майна, що придатні для подальшої експлуатації), перевищує 75% від його ринкової вартості на момент настання страхового випадку, якщо інше не передбачено договором страхування.

Об'єкт страхування. Майно на праві володіння, користування і розпорядження майном та/або можливі збитки чи витрати. За класом страхування 3 об'єктами страхування можуть бути:

1) наземні транспортні засоби, що відповідно до Закону України “Про дорожній рух” підлягають державній або відомчій реєстрації, включаючи додаткове обладнання, навісну техніку до них, якщо страхування такого обладнання та/або техніки передбачено договором страхування;

2) інші наземні транспортні засоби, включаючи самохідні шасі, великотоннажні та інші технологічні транспортні засоби, скутери, легкі персональні електричні транспортні засоби, низькошвидкісні легкі електричні транспортні засоби, а також додаткове обладнання, навісна техніка до них, якщо страхування транспортного засобу з додатковим обладнанням, навісною технікою передбачено договором страхування.

Особа, допущена до керування. Особа, що керує ТЗ на законних підставах, за умов, визначених договором страхування та з урахуванням опцій стосовно віку та стажу керування, що обрані страхувальником при його укладанні.

Предмет договору страхування. Передача страхувальником за плату ризику, пов’язаного з об’єктом страхування, страховику на умовах, визначених договором страхування.

Регулятор. Національний банк України.

Ринкова вартість ТЗ (його окремих складових). Це вартість, за яку можливе відчуження ТЗ (його окремих складових) на ринку подібних транспортних засобів (його окремих складових) на дату оцінки. Ринкова вартість на розсуд страховика може визначатися на підставі наступних документів: висновку автотоварознавчого дослідження, договору купівлі-продажу, рахунку-фактури, каталогу офіційного дилера, письмової пропозиції від будь-якої юридичної або дієздатної фізичної особи з бажанням придбати транспортний засіб або його окремі частини тощо.

Споживач. Фізична особа, яка звернулася за отриманням або отримує страхову послугу для задоволення особистих потреб, не пов’язаних з підприємницькою або незалежною професійною діяльністю, а також інші особи, визначені договором страхування як вигодонабувачі, які є фізичними особами, або інші фізичні особи, які мають право на отримання страхової виплати.

Стандартний страховий продукт. Страховий продукт із стандартними (типовими) умовами, які є незмінними та однаковими для невизначеного кола клієнтів.

СТО. Станція технічного обслуговування транспортних засобів – ФОП або юридична особа, що надає послуги з технічного обслуговування і ремонту наземних транспортних засобів (автомобільного транспорту).

Сторони за договором страхування (надалі – Сторони). Сторонами за договором страхування є страховик та страхувальник при сумісному вживанні.

Страхова виплата (страхове відшкодування). Грошові кошти, що виплачуються страховиком у разі настання страхового випадку відповідно до умов договору страхування.

Страхова послуга. Вид фінансової послуги, що надається страховиком для забезпечення потреби потенційного страхувальника у страховому захисті на підставі договору страхування.

Страхова премія (страховий платіж, страховий внесок). Плата у грошовій формі за страхування, яку страхувальник зобов’язаний сплатити страховику згідно з договором страхування.

Страхова сума. Грошова сума, в межах якої страховик відповідно до умов договору страхування зобов'язаний провести страхову виплату (страхове відшкодування) в разі настання страхового випадку. Граничний розмір страхової суми встановлюється за згодою сторін при укладенні договору страхування. При страхуванні майна страхова сума встановлюється в межах дійсної вартості майна за цінами і тарифами, що діють на день укладення договору страхування або внесення змін до такого договору.

Страхове покриття. Сукупність строкових, територіальних та вартісних складових страхового захисту, що надається відповідно до договору страхування або закону.

Страховий випадок. Подія, передбачена договором страхування, ризик виникнення якої застрахований, з настанням якої виникає обов'язок страховика здійснити страхову виплату (страхове відшкодування) страхувальнику або вигодонабувачу.

Страховий захист - зобов'язання страховика, визначені договором страхування, щодо відшкодування збитків, завданих внаслідок настання страхового випадку, який стався в обумовлений договором страхування відрізок часу.

Страховий інтерес. Матеріальна заінтересованість та/або потреба потенційного страхувальника (вигодонабувача) у страхуванні ризиків, пов'язаних з володінням, користуванням і розпорядженням майном, що може виступати об'єктом страхування за цими Умовами.

Страховий продукт. Умови страхування, які задовольняють визначені потреби та інтереси клієнтів в отриманні страхової послуги.

Страховий ризик. Подія, на випадок виникнення якої проводиться страхування, яка має ознаки ймовірності та випадковості настання.

Страховий тариф. Ставка страхової премії з одиниці страхової суми за визначений строк страхового покриття.

Страховик. Товариство з додатковою відповідальністю Страхова компанія “Альфа-Гарант”, скорочено – ТДВ СК “Альфа-Гарант”, англійською – Double Liability Company Insurance company “ALFA-GARANT” (DLC IC “Alfa-Garant”), від імені якого укладається договір страхування.

Страхувальник. Страхувальниками можуть бути дієздатні фізичні особи, фізичні особи - підприємці, юридичні особи, які уклали із страховиками договори страхування або є страхувальниками відповідно до законодавства. За цими Умовами страхувальниками можуть бути фізичні особи, фізичні особи - підприємці, юридичні особи, які є власниками ТЗ, а також розпоряджаються ним за дорученням, або користуються ним за договором найму, оренди, лізингу, або прийняли його для ремонту, зберігання, в заставу та уклали із страховиком договір страхування. Якщо страхувальник не є власником транспортного засобу, то він має довести свій майновий інтерес, тобто те, яким чином страховий випадок може завдати йому матеріальних збитків. У разі відсутності майнового інтересу особа не може бути страхувальником, а укладений з нею договір страхування є недійсним.

Страхування. Правовідносини щодо захисту страхових інтересів фізичних та юридичних осіб (страховий захист) при страхуванні ризиків, пов'язаних з володінням, користуванням і розпорядженням майном, що може виступати об'єктом страхування за цими Умовами, у разі настання страхових випадків, визначених договором страхування, за рахунок коштів фондів, що формуються шляхом сплати страхувальниками страхових премій (платежів, внесків), доходів від розміщення коштів таких фондів та інших доходів страховика, отриманих згідно із законодавством.

Таємниця страхування. Сукупність інформації про клієнта та його фінансовий стан, яка стала відома страховику (перестраховику) або страховому посереднику у зв'язку з укладанням та/або виконанням договору страхування (перестраховування) та розголошення якої може заподіяти матеріальну чи моральну шкоду такому клієнту. Таємниця страхування належить до таємниці фінансової послуги.

Франшиза. Частина збитків, що не відшкодовується страховиком згідно з договором страхування. Договором передбачена безумовна франшиза.

Інші терміни, які вживаються в цих Умовах, використовуються в значеннях, визначених Законом про страхування, Законом про фінансові послуги та фінансові компанії, іншими актами законодавства України.

II. УМОВИ СТРАХОВОГО ПОКРИТТЯ ЗА ДОГОВОРОМ СТРАХУВАННЯ

Страхове покриття за конкретним договором страхування включає сукупність страхових ризиків, на випадок настання яких здійснюється страхування, об'єкт страхування, строк дії, грошовий еквівалент страхового захисту, а також територію дії страхового захисту.

1. ОБ'ЄКТ СТРАХУВАННЯ

1.1. Об'єкт страхування - наземний транспортний засіб (в тому числі причепа), на праві володіння, користування і розпорядження наземним транспортним засобом та/або можливі збитки чи витрати, щодо якого укладається договір страхування (він відповідно до Закону України «Про правила дорожнього руху» підлягає державній або відомчій реєстрації, або є одним з видів транспортних засобів спеціального призначення, крім залізничного), тип, марка, модель, номер кузова (шасі), реєстраційний номер, рік випуску якого та інша інформація зазначені в договорі страхування. В тексті цих Умов – ТЗ. Договором страхування можуть бути передбачені обмеження за роком випуску, ринковою вартістю, страховою сумою.

1.2. Договором страхування визначаються конкретний об'єкт страхування, з яким пов'язані страхові інтереси страхувальника (іншої особи, визначеної у договорі страхування), та страхові ризики, що пов'язані з цим об'єктом страхування та підлягають страхуванню.

1.3. Договір страхування, у якому відсутній об'єкт страхування, є нікчемним.

1.4. Укладення договору страхування має передбачати наявність страхового інтересу у потенційного страхувальника (іншої особи, визначеної у договорі страхування).

1.5. Не допускається страхування протиправних інтересів осіб, страхування для отримання неправомірної вигоди та/або вчинення шахрайських дій.

2. ІНДИВІДУАЛЬНІ ОЗНАКИ ОБ'ЄКТА СТРАХУВАННЯ, НЕОБХІДНІ ДЛЯ ОЦІНКИ СТРАХОВОГО РИЗИКУ.

2.1. Марка, модель, рік випуску, обсяг двигуна ТЗ.

2.2. Форма власності.

2.3. Місце реєстрації ТЗ.

2.4. Договором страхування може бути зменшено перелік ознак, зазначених в п.п. 2.1. – 2.3. цього розділу Умов.

2.6. Договором страхування можуть бути передбачені також інші індивідуальні ознаки об'єкта страхування, необхідні для оцінки страхового ризику.

3. СТРАХОВИЙ РИЗИК І СТРАХОВИЙ ВИПАДОК

3.1. Страхові ризики, які визначаються договором страхування, мають відповідати таким ознакам:

3.1.1. Вірогідність та ймовірність настання.

3.1.2. Неможливість передбачити конкретний час, місце, обставини настання події, а також розмір шкоди в разі настання страхового випадку.

- 3.1.3. Відсутність ймовірності невідворотності настання події в період дії договору страхування, про що страхувальник або страховик заздалегідь були або мали бути повідомлені.
- 3.1.4. Настання події спричинить негативні матеріальні наслідки для страхового інтересу страхувальника або інших осіб, визначених у договорі страхування;
- 3.1.5. Настання події не пов'язано з навмисними діями страхувальника або інших осіб, визначених у договорі страхування (крім випадків, визначених законом або міжнародним звичаєм), і не передбачає отримання неправомірної вигоди.
- 3.2 При укладенні договору страхування страховик має право провести огляд та оцінку об'єкта (об'єктів) страхування та за необхідності за власний рахунок здійснити оцінку з метою встановлення його (їх) реальної вартості.
- 3.3. Нормативно-правовими актами Регулятора можуть встановлюватися вимоги до переліку страхових ризиків залежно від класу страхування, які зазначаються в договорі страхування.
- 3.4. Договір страхування має містити вичерпний перелік винятків із страхових випадків та обмеження страхування, на які не поширюється дія страхового захисту за договором страхування. Винятки із страхових випадків та обмеження страхування викладаються зрозумілою для страхувальника мовою, не повинні містити суперечностей та допускати неоднозначне тлумачення змісту.
- 3.5. Перелік страхових ризиків і страхових випадків визначається в договорі страхування за згодою сторін.
- 3.6. Страховим випадком за договором страхування може бути пошкодження, знищення або втрата ТЗ та/або додаткового обладнання внаслідок настання однієї / декількох з наступних подій, що трапились в результаті збройної агресії (військових дій) стосовно України:
- 3.6.1. Влучання / падіння ракети або дрону, або їх уламків (включно внаслідок їх збиття) та уламків будівель і інших об'єктів (що утворилися внаслідок влучання ракети або дрону, або їх уламків).
- 3.6.2. Влучання / падіння боєприпасів - виключно засобів протиповітряної оборони, протиракетної оборони та їх уламків.
- 3.7. Страховик відшкодовує тільки прямий збиток, виключаючи упущену вигоду, моральну шкоду тощо.
- 3.8. Страховик відшкодовує розумні та доцільні витрати страхувальника, що пов'язані з рятуванням ТЗ і запобіганням його подальшого пошкодження при настанні страхового випадку в порядку та на умовах передбачених договором страхування.
- 3.9. Вичерпний перелік страхових ризиків та страхових випадків визначається сторонами в договорі страхування при його укладанні, в межах визначеного в цьому розділі переліку, за згодою сторін.

4. НАСЛІДКИ ЗБІЛЬШЕННЯ СТРАХОВОГО РИЗИКУ В ПЕРІОД ДІЇ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

- 4.1. В період дії договору страхування страхувальник зобов'язаний протягом трьох робочих днів повідомити страховика про зміни, які стали йому відомі, в обставинах, які були представлені страховику при укладенні договору страхування, якщо ці зміни можуть впливати на збільшення страхового ризику.
- 4.2. Після отримання інформації про обставини, які стали причиною збільшення страхового ризику, страховик має право вимагати зміни умов договору страхування та/або сплати додаткової страхової премії відповідно до збільшення ризику.
- 4.3. У випадку, якщо страхувальник не повідомив страховика про зміни в обставинах, вказаних при укладенні договору страхування, останній має право вимагати дострокового припинення дії договору страхування, а у разі настання страхового випадку – відмовити у здійсненні страхової виплати, якщо про такі зміни не було повідомлено у письмовій формі не пізніше ніж за три робочих дні до моменту настання страхового випадку.
- 4.4. У разі, якщо з'ясується, що дії страхувальника, які призвели до здійснення страхової виплати, мали протиправний характер, страховик має право вимагати дострокового припинення дії договору страхування та повернення страхових виплат, отриманих внаслідок таких дій в повному обсязі.

4.5. Якщо по факту, який став причиною настання страхового випадку, порушено кримінальну справу або розпочато судовий процес, рішення страховика про здійснення страхової виплати може бути відкладено до завершення слідства по кримінальній справі або судового розгляду.

5. СТРАХОВА СУМА, ФРАНШИЗА І СТРАХОВА ВИПЛАТА

5.1. Страхова сума встановлюється за окремим об'єктом страхування.

5.2. Розмір страхової суми визначається за домовленістю сторін в межах дійсної вартості майна під час укладення договору страхування та може бути встановлений:

5.2.1. У розмірі ринкової вартості ТЗ, що визначається на дату укладання договору страхування.

5.2.2. У розмірі частки (неповної) ринкової вартості ТЗ. В цьому разі відшкодування збитку здійснюється в такій же пропорції, в якій страхова сума співвідноситься до ринкової вартості ТЗ, на момент укладання договору страхування якщо інше не передбачено договором страхування.

5.3. В період дії договору страхування страхувальник може збільшити розмір страхової суми, для чого йому необхідно звернутись до страховика із заявою. Після цього укладається додаткова угода до діючого договору страхування та розраховується сума доплати страхової премії, яку страхувальник повинен сплатити. При цьому в разі настання страхового випадку розрахунок здійснюється за тою страховою сумою, яка діяла на момент його настання.

5.4. За договором страхування встановлено агрегатну страхову суму. Страхова сума, зазначена в договорі страхування, після кожної страхової виплати зменшується на розмір такої виплати. Страхова сума може бути відновлена за ініціативою страхувальника шляхом укладання додаткової угоди до договору страхування та сплати додаткової страхової премії. Загальний розмір страхових виплат не повинен перевищувати страхової суми за договором страхування.

5.5. Договором страхування передбачено безумовну франшизу, тобто страховик вираховує розмір франшизи при здійсненні страхової виплати за кожним страховим випадком.

5.6. Франшиза може встановлюватися у відсотках від страхової суми або в абсолютному розмірі. Вид та розмір франшизи зазначаються у договорі страхування.

5.7. Страхові виплати здійснюються у порядку, визначеному цими Умовами та договором страхування.

5.8. Страхова виплата не може перевищувати розмір прямого збитку, заподіяного страхувальнику та/або іншій особі, передбаченій договором страхування. Непрямі збитки вважаються застрахованими, якщо це передбачено договором страхування. У разі якщо страхова сума становить певну частку дійсної вартості застрахованого об'єкта страхування, страхова виплата виплачується у такій самій частці дійсної вартості застрахованого об'єкта страхування, якщо інше не передбачено умовами договору страхування.

5.9. Загальна сума виплат страхових виплат не може перевищувати страхової суми, встановленої договором страхування.

5.10. У разі сплати страхової премії (або її частини) в строки, зазначені в договорі страхування, але не в повному обсязі, страховик несе відповідальність за договором страхування пропорційно відношенню фактично сплаченої частини страхової премії до нарахованої страхової премії (її частини) за договором страхування, якщо інше не передбачено договором страхування.

5.11. Якщо майно застраховано у кількох страховиків і загальна страхова сума перевищує дійсну вартість майна, сума страхових виплат, що виплачуються всіма страховиками, не може перевищувати дійсну вартість майна. При цьому кожний страховик здійснює виплату пропорційно до розміру страхової суми за укладеним ним договором страхування.

6. СТРАХОВИЙ ТАРИФ, СТРАХОВА ПРЕМІЯ

6.1. Страхові тарифи обчислюються страховиком математичними, статистичними та/або економічними методами з урахуванням статистики настання страхових випадків та ймовірного розміру збитків, характеристик об'єкта страхування, розміру франшизи та інших умов страхування.

Методика розрахунку страхових тарифів є складовою тарифної політики за окремим страховим продуктом, на підставі якої укладаються договори страхування, які розробляються та затверджуються страховиком відповідно до вимог до розроблення таких політик, встановлених нормативно-правовими актами Регулятора.

6.2. Страховий тариф (брутто-тариф) складається з:

6.2.1. Нетто-тарифу, що включає оцінку страхового ризику, який приймається на страхування за договором страхування, та призначений для формування технічних резервів.

6.2.2. Навантаження, яке включає, зокрема, витрати страховика, пов'язані з укладенням (аквізційні витрати) та виконанням договору страхування.

6.3. Конкретний розмір страхового тарифу може визначатися в договорі страхування за згодою сторін.

6.4. Страхувальник зобов'язаний сплатити страховику страхову премію як плату за страхування згідно з умовами договору страхування.

6.5. Страхова премія за договором страхування визначається шляхом помноження страхової суми та страхового тарифу (у разі його визначення).

6.6. Розмір страхової премії, порядок та строки її сплати визначаються договором страхування.

6.7. Розмір страхової премії протягом дії договору страхування може бути змінений за згодою сторін у таких випадках:

6.7.1. Якщо протягом дії договору страхування виявлені нові обставини, що зменшують ймовірність настання страхового випадку та/або зменшують розмір потенційного збитку, страхувальник може вимагати від страховика відповідного зменшення розміру страхової премії.

6.7.2. Якщо протягом дії договору страхування виявлені нові обставини, що збільшують ймовірність настання страхового випадку та/або збільшують розмір потенційного збитку, страховик може збільшити розмір страхової премії без зміни розміру страхової суми.

У разі відмови страхувальника від внесення відповідних змін до договору страхування страховик має право достроково припинити договір страхування у порядку, передбаченому абзацом другим пункту 2.5. розділу IV цих Умов.

6.8. Порядок та строки оплати страхової премії визначаються договором страхування.

6.9. Сплата страхової премії згідно з договором страхування може здійснюватися одноразовим платежем або періодичними платежами. Договором страхування можуть передбачатися наслідки для страхувальника за несвоєчасну сплату наступної частини страхової премії.

6.10. Якщо страховий випадок настав до моменту сплати простроченої наступної частини страхової премії, страховик може вирахувати суму несплаченої премії при розрахунку страхової виплати, якщо інше не передбачено договором страхування.

7. ВАЛЮТА ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

7.1. Страхувальники мають право здійснювати сплату страхової премії лише в національній валюті України.

7.2. Страхова виплата здійснюється у тій валюті, яка передбачена договором страхування, якщо інше не встановлено законодавством України.

7.3. Якщо дія договору страхування поширюється на іноземну територію відповідно до укладених договорів страхування, порядок валютних розрахунків регулюється відповідно до вимог законодавства України про валютне регулювання.

8. СТРОК І ТЕРИТОРІЯ ДІЇ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

8.1. Строк дії договору страхування встановлюється за згодою сторін на термін до дванадцяти місяців, якщо інше не передбачено договором страхування.

8.2. Якщо договором страхування або законодавством України не передбачено інше, договір страхування набирає чинності з 00 годин дня, наступного за днем укладення договору страхування та/або сплати страхової премії чи її першої частини (у разі оплати страхової премії частинами), та закінчується о 24 годині дати, що зазначена в договорі страхування як дата закінчення строку дії договору страхування.

8.3. Законодавством України та/або договором страхування можуть бути передбачені часові обмеження щодо дії страхового захисту за договором страхування (періоди страхування) в межах загального строку дії договору страхування.

8.4. У договорі страхування визначається територія (географічна зона), на яку поширюється страхове покриття за договором страхування, а також обмеження щодо конкретних територій, на які страхове покриття не поширюється.

ІІІ. ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ СТОРІН, ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА НЕВИКОНАННЯ ТА/АБО НЕНАЛЕЖНЕ ВИКОНАННЯ УМОВ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

1. ПРАВА СТРАХУВАЛЬНИКА

1.1. Страхувальник за договором страхування має право:

1.1.1. У разі настання страхового випадку на отримання страхової виплати в розмірі прямого дійсного збитку в межах страхової суми з урахуванням конкретних умов договору страхування.

1.1.2. При укладанні договорів страхування, призначати дієздатних фізичних осіб, фізичних осіб - підприємців, юридичних осіб (вигодонабувача), які можуть зазнати збитків у результаті настання страхового випадку, для отримання страхової виплати, а також замінювати їх до настання страхового випадку, якщо інше не передбачено договором страхування.

1.1.3. У разі укладання договору страхування в паперовій формі - при втраті договору страхування (поліса, свідоцтва, сертифіката) в період його дії звернутися до страховика з письмовою заявою і отримати дублікат. З моменту видачі дублікату втрачений екземпляр (оригінал) вважається недійсним.

1.1.4. Достроково припинити дію договору страхування та отримати належну частку сплаченої страхової премії, які повертаються відповідно до розділу IV цих Умов.

1.1.5. На етапі укладання і протягом дії договору страхування отримувати від страховика необхідні консультації, інформацію і пояснення щодо умов страхування, в тому числі в письмовій формі.

1.1.6. На внесення змін до договору страхування за згодою сторін згідно з розділом IV цих Умов. При цьому укладається відповідна додаткова угода між сторонами.

1.1.7. На ознайомлення з документами, що стосуються розрахунку страхової виплати: розрахунком страхової виплати, актом автотоварознавчої експертизи, тощо.

1.1.8. На оскарження рішення страховика про здійснення або відмову у здійсненні страхової виплати у судовому порядку.

1.2. Договором страхування можуть бути передбачені також інші права страхувальника.

2. ОБОВ'ЯЗКИ СТРАХУВАЛЬНИКА

2.1. При укладанні договору страхування:

2.1.1. Поінформувати страховика або страхового посередника про відомі йому обставини, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику (визначення ймовірності та вірогідності настання страхового випадку і розміру можливих збитків), та/або надати йому іншу інформацію, що має істотне значення для прийняття страховиком рішення про укладання договору страхування, у тому числі про наявність на законних підставах або на підставі інших правовідносин страхового інтересу щодо об'єкту страхування, в тому числі у вигодонабувача (у разі визначення такої особи в договорі страхування).

2.1.2. Надати для огляду майно, що підлягає страхуванню, якщо інше не передбачено договором страхування.

2.2. Сплачувати страхову премію у порядку та строки, встановлені договором страхування.

2.3. Протягом строку дії договору страхування повідомляти страховика про будь-яку зміну обставин, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику (визначення ймовірності та вірогідності настання страхового випадку та розміру можливих збитків), та/або інших обставин, що впливають на розмір страхової премії за договором страхування протягом 2х днів з моменту зміни таких обставин. Наприклад: зміна або збільшення кількості осіб,

допущених до керування ТЗ, типу протиугінних пристроїв, форми власності, передача ТЗ в оренду, лізинг, заставу, використання ТЗ в якості таксі і т.д.

2.4. Повідомити страховика про інші діючі договори страхування щодо даного об'єкту страхування.

2.5. Інформувати страховика про настання події, що має ознаки страхового випадку та виконати необхідний у таких випадках порядок дії, у порядку та строки, визначені цими Умовами та договором страхування.

2.6. Всю інформацію надавати Страховику у письмовому вигляді.

2.7. У разі виявлення після первинного огляду додаткових / прихованих пошкоджень ТЗ страхувальник зобов'язаний до їх усунення сповістити про це страховика для проведення ним додаткового огляду ТЗ.

2.8. Вживати заходів для запобігання настанню страхового випадку та зменшення наслідків страхового випадку.

2.9. Вживати заходів для забезпечення страховику можливості скористатися правом вимоги до особи, винної у заподіянні збитків, надавати страховику всі необхідні документи та повідомляти інформацію, необхідну для реалізації страховиком права вимоги до винних осіб, що спричинили настання страхового випадку.

2.10. Забезпечити належну охорону ТЗ.

2.11. Ознайомити з умовами та вимогами договору страхування вигодонабувача та осіб, що допущені до керування застрахованим ТЗ. Порушення положень договору страхування та Умов особами, допущеними страхувальником до керування застрахованим ТЗ, несе ті ж самі наслідки, що й порушення положень договору страхування та Умов самим страхувальником.

2.12. Повернути страховику страхову виплату (її відповідну частину) та відшкодувати витрати страховика на здійснення автотоварознавчого дослідження, якщо після здійснення страхової виплати будуть встановлені обставини, які згідно з договором страхування, цими Умовами та законом є підставою для відмови у страховій виплаті або її зменшенні.

2.13. Дотримуватись конфіденційності у взаємовідносинах зі страховиком, не допускати передачі інформації, що складає комерційну таємницю страховика, третім особам.

2.14. Договором страхування можуть бути передбачені також інші обов'язки страхувальника.

3. НАСЛІДКИ ВИЗНАННЯ ФІЗИЧНОЇ ОСОБИ - СТРАХУВАЛЬНИКА НЕДІЄЗДАТНОЮ АБО ОБМЕЖЕНО ДІЄЗДАТНОЮ

3.1. У разі визнання судом фізичної особи - страхувальника недієздатною права і обов'язки такої особи за договором страхування переходять до її опікуна, а дія договору страхування відповідальності припиняється з дня визнання особи недієздатною.

3.2. У разі обмеження судом дієздатності фізичної особи - страхувальника така особа здійснює свої права і обов'язки страхувальника за договором страхування лише за згодою піклувальника.

4. ПРАВА СТРАХОВИКА

4.1. Страховик за договором страхування має право:

4.1.1. Перевіряти інформацію та документи надані страхувальником, а також виконання страхувальником вимог і умов договору страхування. Якщо під час укладення договору страхування страхувальник не надав документи, які підтверджують ринкову вартість ТЗ, страховик при настанні страхового випадку має право визначити ринкову вартість ТЗ на підставі автотоварознавчого дослідження і застосувати її під час розрахунку страхової виплати.

4.1.2. При укладенні договору страхування, після настання страхового випадку, під час або після закінчення відновлювального ремонту страховик має право провести огляд та оцінку об'єкта (об'єктів) страхування.

4.1.3. Ініціювати внесення змін до договору страхування за згодою страхувальника та вигодонабувача, а також вимагати від страхувальника сплати додаткової страхової премії при збільшенні ризику після укладення договору страхування.

4.1.4. Самостійно з'ясувати причини та обставини страхового випадку.

4.1.5. На отримання інформації та відомостей, пов'язаних із страховим випадком.

4.1.5.1. Особливості отримання такої інформації:

4.1.5.1.1. У разі необхідності страховик або уповноважені ним особи направляють запити про надання відомостей щодо події, що має ознаки страхового випадку, до органів державної влади, органів місцевого самоврядування, закладів охорони здоров'я, юридичних осіб, які володіють інформацією про обставини події, що має ознаки страхового випадку, а також можуть самостійно або із залученням у встановленому законодавством порядку інших осіб з'ясувати причини, наслідки та обставини події, що має ознаки страхового випадку.

4.1.5.1.2. Органи державної влади, органи місцевого самоврядування, заклади охорони здоров'я, юридичні особи, які володіють інформацією про обставини події, що має ознаки страхового випадку, зобов'язані в порядку, встановленому законом, надсилати страховику, уповноваженим ним особам відповіді на запити про надання відомостей та копій документів, пов'язаних із подією, що має ознаки страхового випадку, у тому числі дані, що містять інформацію з обмеженим доступом. При цьому страховик, а також його керівники та/або посадові та уповноважені особи несуть передбачену законом адміністративну, кримінальну та цивільно-правову відповідальність за розголошення інформації з обмеженим доступом.

4.1.5.1.3. Інформація та відомості надаються на запит страховика, уповноважених ним осіб безоплатно протягом 30 календарних днів з дня надходження відповідного запиту.

4.1.6. Замовити проведення оцінки майна з метою визначення матеріальних збитків, завданих власнику майна / об'єкту страхування.

4.1.7. На перехід до нього прав страхувальника щодо особи, відповідальної за заподіяні збитки.

4.1.7.1. Страховик, який здійснив страхову виплату за договором страхування, має право вимоги до особи, відповідальної за заподіяні збитки, у розмірі здійсненої страхової виплати та інших пов'язаних із нею фактичних витрат.

4.1.7.2. До страховика, який здійснив страхову виплату, в межах такої виплати переходить право вимоги (суброгація), яке страхувальник або інша особа, визначена договором страхування або законом, що одержала страхову виплату, має до особи, відповідальної за заподіяні збитки.

4.1.8. У випадках, передбачених договором страхування, здійснити страхову виплату без довідки компетентних органів.

4.1.9. При наявності сумнівів в наявності підстав для страхової виплати відстрочити її до отримання підтвердження цих підстав.

4.1.10. Без пояснення причин відмовити клієнту в укладанні договору страхування.

4.1.11. Відмовити у страховій виплаті або зменшити її розмір у випадках, передбачених розділами VIII та X цих Умов та відповідними розділами договору страхування.

4.1.12. Достроково припинити дію договору страхування на умовах договору страхування та розділу IV цих Умов.

4.2. Договором страхування можуть бути передбачені інші права страховика.

5. ОBOB'ЯЗКИ СТРАХОВИКА

5.1. Страховик за договором страхування зобов'язаний:

5.1.1. У разі настання страхового випадку здійснити страхову виплату у передбачений договором страхування строк.

5.1.2. У разі настання страхового випадку відшкодувати витрати, понесені страхувальником для запобігання настанню страхового випадку та зменшення наслідків страхового випадку, якщо це передбачено умовами договору страхування.

5.1.3. При відмові у страховій виплаті письмово повідомити страхувальнику (вигодонабувачу) обґрунтовані причини відмови.

5.1.4. Забезпечувати збереження інформації, що становить таємницю страхування за винятком випадків, передбачених законодавством України. При цьому надання фізичним та юридичним особам відомостей про ТЗ страхувальника із зазначенням його технічних характеристик, державного реєстраційного номера та номеру кузова з метою визначення його ринкової вартості не вважаються розголошенням відомостей про страхувальника та його майновий стан.

5.2. Договором страхування можуть бути передбачені також інші обов'язки страховика.

6. ЗАМІНА СТОРІН У ДОГОВОРІ СТРАХУВАННЯ

6.1. У разі смерті страхувальника - фізичної особи, який уклав договір страхування, права і обов'язки страхувальника переходять до осіб, які одержали ТЗ у спадок та/або у випадку, передбаченому Цивільним кодексом України, вважаються такими, що прийняли спадщину. Страховик та/або спадкоємець має право ініціювати внесення змін до договору страхування щодо заміни страхувальника.

6.2. Якщо страхувальник - юридична особа припиняється з визначенням правонаступника (правонаступників), права та обов'язки страхувальника переходять до такого правонаступника (правонаступників) відповідно до законодавства.

6.3. Заміна страховика у договорі страхування може здійснюватися шляхом укладення тристороннього договору між страховиком, який передає зобов'язання за договором страхування, страховиком, який приймає такі зобов'язання, та страхувальником або договору про передачу страхового портфеля відповідно до положень Закону України «Про страхування».

6.4. В інших випадках права і обов'язки страхувальника можуть перейти до іншої фізичної чи юридичної особи лише за згодою страховика, якщо інше не передбачено договором страхування.

7. Сторони залишають за собою право припинити взаємні обов'язки по дії договору страхування, укладеному на основі цих Умов, у випадку введення особливого положення та інших надзвичайних заходів, об'явлених в установленому порядку, а також у випадку виникнення непереборних сил, дії яких неможливо запобігти або уникнути на період виникнення цих обставин.

8. Сторони зобов'язані своєчасно повідомляти одна одну про зміну адреси, банківських реквізитів, передбачувану зміну власності, про інші зміни, що можуть вплинути на виконання Сторонами обов'язків згідно договору страхування. При цьому достатнім повідомленням такої інформації з боку страховика є розміщення її на сайті www.alfagarant.com.

9. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА НЕВИКОНАННЯ АБО НЕНАЛЕЖНЕ ВИКОНАННЯ УМОВ ДОГОВОРУ

9.1. За невиконання або неналежне виконання умов договору страхування сторони несуть відповідальність відповідно до умов договору страхування та закону.

9.2. У разі нездійснення страховиком страхової виплати відповідно до умов договору страхування або законодавства страховик зобов'язаний сплатити неустойку (штраф, пеню) в розмірі, встановленому договором страхування або законом.

IV. ПОРЯДОК ВНЕСЕННЯ ЗМІН, ДОСТРОКОВОГО ПРИПИНЕННЯ ЧИ РОЗІРВАННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ, ЇХ ПРАВОВІ НАСЛІДКИ

1. ПОРЯДОК ВНЕСЕННЯ ЗМІН

1.1. Будь-які зміни умов договору страхування здійснюються за згодою страхувальника і страховика протягом п'яти робочих днів з моменту одержання письмової згоди.

1.2. Про намір внести зміни до умов договору страхування сторона ініціатор повинна письмово повідомити іншу сторону не пізніше ніж за 30 календарних днів до запропонованого терміну внесення змін якщо інше не передбачено договором страхування.

1.3. Зміни до умов договору страхування оформлюються як додаткова угода до діючого договору страхування.

1.4. Якщо будь-яка з сторін незгодна на внесення змін в договір страхування, протягом п'яти робочих днів вирішується питання про дію договору страхування на попередніх умовах або про припинення його дії.

Зміни, які вносяться в договір страхування після його укладення, оформляються окремими додатковими угодами, які підписуються сторонами. Договір страхування разом з будь-якими додатками до нього чи прикладеними до нього документами, буде читатися як один документ.

2. ПРИПИНЕННЯ ЧИ РОЗІРВАННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

2.1. Дія договору страхування припиняється та договір страхування втрачає чинність за згодою сторін, а також у разі:

2.1.1. Закінчення строку дії договору страхування – з 00 годин 00 хвилин дня, наступного за днем, що визначений як останній день дії договору страхування.

2.1.2. Виконання страховиком зобов'язань перед страхувальником у повному обсязі.

2.1.3. Несплати страхувальником страхової премії у встановлений договором строк. При цьому договір страхування вважається достроково припиненим з дня, наступного за встановленим у договорі страхування днем сплати чергової частини страхової премії, якщо інше не передбачено умовами договору.

2.1.4. Ліквідації страхувальника - юридичної особи або смерті страхувальника - фізичної особи (крім випадків, передбачених Законом України «Про страхування»).

2.1.5. Ліквідації страховика у порядку, встановленому законодавством України.

2.1.6. Набрання законної сили рішенням суду про визнання договору страхування недійсним – з дня підписання договору страхування.

2.1.7. При його достроковому припиненні за вимогою хоча б однієї з сторін - з дня, наступного за днем, що вказаний в письмовому повідомленні про факт припинення.

2.1.8. В інших випадках, передбачених законодавством України та договором страхування.

2.2. Дія договору страхування може бути достроково припинена за вимогою страхувальника або страховика, якщо це передбачено умовами такого договору страхування. Дія договору страхування не може бути припинена страховиком достроково, якщо на це не надав згоду страхувальник, який виконує всі умови договору страхування, та якщо інше не передбачено умовами такого договору страхування та законодавством України.

У разі припинення страховиком діяльності та виконання страхового портфеля страховик повертає страхувальнику сплачені страхові премії повністю. У разі передачі страхового портфеля страховику- правонаступнику - відповідно до Закону України «Про страхування».

2.3. Про намір достроково припинити дію договору страхування будь-яка сторона зобов'язана повідомити іншу сторону не пізніше як за 30 календарних днів до дати припинення дії договору страхування, якщо інше не передбачено договором страхування.

2.4. У разі дострокового припинення дії договору страхування за вимогою страхувальника страховик повертає йому страхову премію за період, що залишився до закінчення строку дії договору страхування, з вирахуванням витрат, пов'язаних безпосередньо з укладенням і виконанням договору страхування, та фактичного розміру страхових виплат, що були здійснені за цим договором страхування.

Якщо вимога страхувальника обумовлена порушенням страховиком умов договору страхування, страховик повертає страхувальнику сплачену ним страхову премію повністю.

2.5. У разі дострокового припинення дії договору страхування за вимогою страховика страхувальнику повертається повністю сплачена ним страхова премія.

Якщо вимога страховика обумовлена невиконанням страхувальником умов договору страхування, страховик повертає йому страхову премію за період, що залишився до закінчення строку дії договору страхування, з вирахуванням витрат, пов'язаних безпосередньо з укладенням і виконанням договору страхування, та фактичного розміру страхових виплат, що були здійснені за цим договором страхування.

2.6. У разі дострокового припинення дії договору страхування не допускається повернення коштів готівкою, якщо платежі за договором страхування здійснювалися в безготівковій формі.

2.7. Законом можуть передбачатися випадки, у яких дія договору страхування не може бути достроково припинена, зокрема якщо укладення договору страхування є реалізацією інших правовідносин.

3. НЕДІЙСНІСТЬ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

- 3.1. Договір страхування вважається недійсним з моменту його укладення у випадках, передбачених Цивільним кодексом України.
- 3.2. Договір страхування визнається недійсним також у разі, якщо:
 - 3.2.1. Його укладено після настання події, що має ознаки страхового випадку.
 - 3.2.2. Відсутній об'єкт страхування або об'єктом страхування є майно, яке підлягає конфіскації на підставі судового вироку або рішення, що набуло законної сили.
 - 3.2.3. Страховиком доведено, що договір страхування укладено з метою отримання неправомірної вигоди та/або вчинення шахрайських дій.
 - 3.2.4. У страхувальника (вигодонабувача) відсутній страховий інтерес.
- 3.3. Договір страхування визнається недійсним у судовому порядку.
- 3.4. У разі недійсності договору страхування кожна із сторін зобов'язана повернути іншій стороні все отримане за договором страхування.

V. ПОРЯДОК ВІДМОВИ ВІД ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

1. У договорі страхування зазначається право страхувальника на відмову від договору страхування, порядок та строки повернення страховиком страхової премії (її частини) в разі відмови страхувальника від договору страхування, а також інші умови використання права на відмову від договору страхування.
2. Страхувальник має право протягом 30 календарних днів з дня укладення договору страхування відмовитися від такого договору страхування без пояснення причин, крім:
 - 2.1. Договорів страхування, строк дії яких становить менше 30 календарних днів.
 - 2.2. Випадків, якщо повідомлено про настання події, що має ознаки страхового випадку, за цим договором страхування.
3. Про намір відмовитися від договору страхування страхувальник повідомляє страховика у письмовій (електронній) формі.
4. Страховик зобов'язаний повернути страхувальнику сплачену страхову премію повністю, за умови що протягом цього періоду не відбулася подія, що має ознаки страхового випадку.

VI. ПОРЯДОК ДІЙ У РАЗІ НАСТАННЯ ПОДІЇ, ЩО МАЄ ОЗНАКИ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ

1. У разі настання передбаченої договором страхування події, яка може бути визнана страховим випадком, страхувальник зобов'язаний:
 - 1.1. Терміново повідомити компетентні державні органи, у випадках, передбачених договором страхування.
 - 1.2. Надати невідкладну допомогу потерпілим третім особам та вжити всіх заходів щодо зменшення розміру збитку, заподіяного страховим випадком.
 - 1.3. негайно (безпосередньо з місця події), але не пізніше 24 годин з моменту настання події, що може бути визнана страховим випадком, або з моменту, коли про таку подію стало відомо страхувальник (його уповноважена особа) зобов'язаний повідомити страховика за **цілодобовим телефоном 0-800-50-17-10** (дзвінки по Україні безкоштовні), та невідкладно, але не пізніше 3 (трьох) робочих днів, якщо інше не передбачено договором страхування, повідомити страховика про настання страхового випадку в письмовому вигляді. Якщо страхувальник з поважних причин не мав змоги виконати зазначені дії, він має підтвердити це документально. У разі неможливості здійснення цих заходів страхувальником, повідомити страховика про настання страхового випадку може вигодонабувач або особа, допущена до керування ТЗ.
 - 1.4. Забезпечити збереження ТЗ в такому стані, в якому воно знаходилося після події, що носить ознаки страхової, до моменту його огляду уповноваженою особою, що призначена страховиком.

1.5. Надати страховику або його представникам можливість проводити розслідування обставин і причин події, яка може бути визнана страховим випадком, та встановити розмір збитку, брати участь у заходах щодо зменшення збитку, а також надати всю інформацію, яка має відношення до цієї події.

1.7. Не розпочинати ремонтно-відновлювальних робіт до огляду пошкодженого ТЗ представником страховика (уповноваженим ним експертом). Пошкодження, що не зафіксовані представником страховика, відшкодуванню не підлягають.

1.8. Погодивши місце та час, надати представникові страховика (уповноваженому ним експерту) можливість огляду пошкодженого ТЗ чи його окремих частин (залишків).

1.9. Отримати для надання страховику необхідні довідки від відповідних установ (підрозділів).

1.10. Надати страховику всі необхідні документи, зазначені в договорі страхування.

1.11. Повідомити страховику всю інформацію, яка має відношення до даного страхового випадку, вжити всіх можливих заходів для отримання і передачі страховику всіх необхідних документів для визначення розміру заподіяної шкоди та обставин настання страхового випадку.

2. Договором страхування можуть бути передбачені також інші дії страхувальника при настанні страхового випадку.

VII. ПОРЯДОК РОЗРАХУНКУ ТА УМОВИ ЗДІЙСНЕННЯ СТРАХОВИХ ВИПЛАТ

1. Договором страхування визначається перелік документів, що підтверджують факт та обставини настання страхового випадку і розмір заподіяної шкоди (збитку), а також форма, спосіб та порядок подання таких документів.

2. Обов'язок підтвердження факту настання події, яка може бути визнана страховим випадком за договором страхування, покладається на страхувальника або вигодонабувача.

3. У разі настання події, що має ознаки страхового випадку, страховик зобов'язаний встановити факт, причини та обставини такої події та прийняти з урахуванням умов договору страхування рішення про визнання або невизнання випадку страховим.

Здійснення страхової виплати проводиться страховиком згідно з договором страхування на підставі заяви страхувальника (його правонаступника або вигодонабувача) і рішення страховика про визнання випадку страховим та здійснення страхової виплати (страхового акта).

4. У разі визнання випадку страховим страховик здійснює страхову виплату страхувальнику (вигодонабувачу) відповідно до умов договору страхування.

5. Страховик має право звертатися до органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій у порядку, визначеному Законом України «Про страхування».

6. Порядок визначення розміру страхової виплати та строки її здійснення визначаються договором страхування.

7. У разі нездійснення страховиком страхової виплати відповідно до умов договору страхування або законодавства страховик зобов'язаний сплатити неустойку (штраф, пеню) в розмірі, встановленому договором страхування або законом.

8. Розмір суми відновлювального ремонту визначається страховиком виходячи з розцінок, що діяли на момент настання події, що може бути визнана страховим випадком.

9. При розрахунку розміру страхової виплати враховуються тільки ті витрати, які викликані страховим випадком. Так, під час визначення вартості матеріального збитку, завданого страховим випадком, не враховується вартість:

9.1. Витрат, пов'язаних з зміною та/або покращанням ТЗ.

9.2. Витрат по профілактичному ремонту і обслуговуванню обладнання, технічному обслуговуванню та гарантійному ремонту, реконструкції чи переобладнанню ТЗ а також інші витрати, виконані незалежно від факту настання страхового випадку.

9.3. Додаткові витрати, які пов'язані з терміновістю проведення робіт, проведенням їх в позаурочний час, удосконаленням або зміною попереднього стану майна та інші витрати, що не обумовлені страховим випадком.

9.4. Заміна замість ремонту окремих вузлів і агрегатів в зборі з причин відсутності необхідних запасних частин, деталей або відповідного обладнання чи кваліфікованих спеціалістів на станції технічного обслуговування (СТО) або за бажанням страхувальника.

9.5. Вартість комплектних агрегатів, вузлів та робіт з їх заміни, якщо заміні чи відновлювальному ремонту підлягають окремі їх деталі, що містять пошкодження. Необхідність заміни комплектних агрегатів, вузлів не може бути обґрунтовано наявністю пошкоджень лише окремих їх деталей.

9.6. Витрати на ремонт чи заміну окремих частин, деталей та устаткування у зв'язку з їх зносом, заводським браком, моральним старінням та т. ін.

9.7. Втрати товарної вартості ТЗ.

9.8. Фарбування всього кузова ТЗ, замість фарбування тільки пошкоджених внаслідок страхових випадків частин, у тому числі фарбування іншим кольором через відсутність на ремонтних підприємствах (СТО) фарбувальних матеріалів відповідного кольору. Висновок про необхідність фарбування всього кузова при чисельних пошкодженнях здійснюється виключно на підставі експертизи та за погодженням зі страховиком.

10. Якщо виконується заміна пошкоджених частин незалежно від того, чи був можливим їх ремонт без загрози безпеки експлуатації застрахованого майна, страховик відшкодовує страхувальнику (вигодонабувачу) вартість ремонту цих частин, але не вище вартості їх заміни.

11. Договором страхування може бути передбачено відшкодування витрат, пов'язаних з транспортуванням пошкодженого ТЗ та інші непередбачувані витрати страхувальника (вигодонабувача) які виникли в результаті настання страхового випадку. При цьому відшкодуванню можуть підлягати лише реальні збитки страхувальника (вигодонабувача). Моральна шкода та упущена вигода відшкодуванню не підлягають.

12. При визначенні розміру страхової виплати до уваги беруться наступні чинники:

12.1. У разі конструктивного знищення ТЗ – страхова сума за договором страхування (з урахуванням її зменшень, якщо в період дії договору страхування вже здійснювались страхові виплати, після яких страхова сума поновлена не була), але не більше ринкової вартості відповідного ТЗ на момент настання страхового випадку.

12.2. У разі пошкодження ТЗ – вартість відновлювальних ремонтних робіт, необхідних для відновлення ТЗ до стану, який він мав до настання страхового випадку, з урахуванням витрат, пов'язаних з усуненням прихованих пошкоджень і дефектів, виявлених в процесі ремонту, викликаного цим страховим випадком, і підтверджених документально, в межах страхової суми за договором страхування (з урахуванням її зменшень, якщо в період дії договору страхування вже здійснювались страхові виплати, після яких страхова сума поновлена не була).

13. Договором страхування може бути передбачено розрахунок страхової виплати з врахуванням або без врахування експлуатаційного зносу деталей, що підлягають заміні. Величина експлуатаційного зносу деталей, що підлягають заміні може бути встановлена за згодою сторін, в договорі страхування, або визначена відповідно до чинного законодавства України.

14. Договором страхування може бути передбачено розрахунок страхової виплати за калькуляцією вартості відновлювального ремонту ТЗ, складеної за розцінками гарантійної СТО, або рекомендованої страховиком СТО, або актом автотоварознавчого дослідження, проведеного експертом, погодженим зі страховиком, або комбінацією цих варіантів (вибір з яких однією з сторін або сторонами передбачений договором страхування).

14.1. Страхова виплата здійснюється на рахунок СТО, якщо інше не узгоджено зі страховиком.

15. Страховик має право не прийняти до уваги калькуляцію щодо вартості відновлювального ремонту ТЗ або акт виконаних робіт та закритий наряд-замовлення з квитанціями про сплату коштів, якщо вартість відновлювального ремонту, зазначена в них є вищою, ніж в калькуляції, складеній згідно з обраним в договорі страхування варіантом (розрахована експертом чи визначена на підставі рахунку обраної СТО - відповідно до зазначеного в п. 14 цього розділу) і згідно з якою можна було здійснити весь комплекс робіт по відновленню ТЗ за нижчою ціною на іншій (запропонованій страховиком) СТО, що відповідає обраній в договорі страхування опції. У цьому випадку різниця між вартістю відновлювального ремонту, що розрахована в зазначений вище спосіб та вартістю відновлювального ремонту на СТО, обраній страхувальником, сплачується за кошти страхувальника.

16. У разі настання страхових подій, що призвели до пошкодження ТЗ (крім конструктивного знищення) страхова виплата (в межах страхової суми за договором страхування, з урахуванням її зменшень, якщо в період дії договору страхування вже здійснювались страхові виплати, після яких страхова сума поновлена не була) виплачується в розмірі збитку за мінусом: безумовної франшизи, експлуатаційного зносу деталей (відповідно до зазначеного в договорі страхування), сум отриманих страхувальником від інших страховиків, сум отриманих страхувальником від третіх осіб, відповідальних за заподіяний збиток, якщо такі суми були одержані до моменту страхової виплати на рахунок обраної, за згодою сторін, СТО.

У разі, якщо страховиком прийнято рішення про виплату не на рахунок СТО, страхова виплата дорівнює 80% від суми страхової виплати, визначеної з врахуванням умов абзацу першого п. 16 цього розділу Умов.

Договором страхування може бути передбачений порядок розрахунку з врахуванням пропорційної виплати в разі страхування на неповну ринкову вартість.

17. У випадку конструктивного знищення ТЗ (коли вартість відновлювального ремонту без урахування експлуатаційного зносу перевищує 75% від ринкової вартості ТЗ на момент страхового випадку) страховик здійснює страхову виплату на рахунок страхувальника в розмірі страхової суми за Договором (в разі встановлення агрегатної страхової суми за договором - з урахуванням її зменшень, якщо в період дії договору страхування вже здійснювались страхові виплати, після яких страхова сума поновлена не була), але не більше ринкової вартості відповідного ТЗ на момент настання страхового випадку за вирахуванням безумовної франшизи та вартості залишків ТЗ в ушкодженому стані, вартість яких визначається на розсуд страховика згідно з актом автотоварознавчого дослідження або існуючого на час виплати ринкового попиту на згадані вище залишки.

18. Після здійснення страхової виплати (або її частини) перерахунок розміру страхової виплати з підстав зміни вартості деталей, робіт та матеріалів не проводиться. При цьому розмір збитку визначається, виходячи з розцінок, що діяли на момент настання події, що може бути визнана страховим випадком.

19. Без згоди страховика страхувальник або вигодонабувач або особа, допущена до керування ТЗ не має права вчиняти будь-які дії з ТЗ, що залишився після страхового випадку, незалежно від його стану.

20. Якщо страхувальник (його довірена особа) після настання страхового випадку продовжує експлуатувати ТЗ та/або додаткове обладнання, які потребують ремонту, страховик відшкодовує збиток тільки в розмірі, що не був спричинений такою експлуатацією, якщо інше не передбачено договором страхування.

21. Кожна із сторін має право вимагати проведення незалежної експертизи. Витрати на проведення експертизи по випадках, які визнаються після її проведення нестраховими, відносяться на страхувальника.

22. У разі, якщо з'ясується, що дії страхувальника, які призвели до страхової виплати, мали протиправний характер, страховик має право вимагати дострокового припинення дії договору страхування та повернення фактично виплачених страхових виплат, отриманих внаслідок таких дій в повному обсязі.

23. Якщо по факту, який став причиною настання страхового випадку, порушено кримінальне провадження або розпочато судовий процес, рішення Страховика про здійснення страхової виплати може бути відкладено до завершення слідства по кримінальному провадженню або судового розгляду.

24. Якщо страхувальник одержав відшкодування за збиток від третіх осіб, страховик виплачує тільки різницю між сумою, що підлягає страховій виплаті, і сумою, що одержана від третіх осіб. Страхувальник зобов'язаний протягом двох робочих днів повідомити страховика про одержання таких сум.

25. Якщо на дату настання страхового випадку по відношенню до ТЗ діяли інші договори страхування, то страхова виплата, що виплачується усіма страховиками, не може перевищувати розміру фактично завданого страхувальнику (вигодо набувачу) матеріального збитку (лише прямі збитки). При цьому кожний страховик здійснює виплату пропорційно розміру страхової суми за укладеним договором страхування.

26. Розмір страхової виплати не може перевищувати обсяг зобов'язань страховика, визначених договором страхування.

27. При здійсненні страхової виплати до страховика переходить, в межах виплаченої суми страхової виплати, право вимоги, яке страхувальник має до особи, відповідальної за завданий збиток, згідно з чинним законодавством України. До здійснення страхової виплати страхувальник зобов'язаний відмовитись на користь страховика від свого права вимог до осіб, винних у настанні страхового випадку та передати страховику всі документи, необхідні для здійснення права вимоги.

28. Договором страхування може бути передбачений інший порядок розрахунку.

VIII. ПІДСТАВИ ВІДМОВИ У СТРАХОВІЙ ВИПЛАТІ

1. Порядок прийняття страховиком рішення про відмову у здійсненні страхової виплати визначається в договорі страхування.

У разі прийняття рішення про відмову у здійсненні страхової виплати страховик зобов'язаний протягом строку, передбаченого договором страхування або законодавством, повідомити страхувальника (іншу особу, яка відповідно до договору страхування або законодавства має право на отримання страхової виплати) у письмовій формі про прийняте рішення з обґрунтуванням підстави відмови.

2. Підставою для відмови страховика у здійсненні страхових виплат або їх зменшення є:

2.1. Навмисні або злочинні дії або бездіяльність страхувальника або вигодонабувача, або осіб, допущених до керування ТЗ, спрямовані на настання страхового випадку, крім дій,

вчинених у стані крайньої необхідності або необхідної оборони (без перевищення її меж), або випадків, визначених законом чи міжнародними звичаями. Кваліфікація дій страхувальника або вигодонабувача, встановлюється відповідно до чинного законодавства.

2.2. Ненадання для огляду ТЗ в строки, зазначені Договором, або, за згоди Страховика, до настання події, що може бути визнана страховим випадком, в разі якщо така вимога передбачена договором страхування.

2.3. Ненадання страхувальником після отримання страхової виплати для огляду представнику страховика відремонтований ТЗ, у разі якщо пошкодження повністю або частково дублюють ті, за які страхову виплату було здійснено.

2.4. Вчинення страхувальником або вигодонабувачем, або особою, допущеною до керування, умисного кримінального правопорушення, що призвело до настання страхового випадку.

2.5. Подання страхувальником неправдивих відомостей про об'єкт страхування, обставини, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику, або про факт настання страхового випадку.

2.6. Свідоме завищення страхувальником розміру матеріального збитку, завданого подією, що може бути визнана страховим випадком, зокрема, якщо під час врегулювання події, що може бути визнана страховим випадком, страхувальник намагався отримати відшкодування за пошкодження, які безперечно є отриманими не внаслідок такої події.

2.7. Одержання страхувальником, вигодонабувачем, особою, допущеною до керування повного відшкодування збитків від особи, яка їх заподіяла. Якщо збиток відшкодований частково, страхова виплата здійснюється з вирахуванням суми, отриманої від зазначеної особи як відшкодування збитків.

2.8. Несвоєчасне повідомлення страхувальником (особою, визначеною у договорі страхування або законодавством) про настання страхового випадку без поважних причин або невиконання інших обов'язків, визначених договором страхування або законодавством, якщо це призвело до неможливості страховика встановити факт, причини та обставини настання страхового випадку або розмір заподіяної шкоди (збитків).

2.9. Створення страховикові перешкод у визначенні розміру збитків та обставин події, що може бути визнана страховим випадком.

2.10. Настання страхового випадку поза територією дії, обраною в договорі страхування.

2.11. Ненадання страхувальником документів, передбачених договором страхування, що підтверджують факт та обставини настання страхового випадку та розмір заподіяної шкоди протягом 30 (тридцяти) днів з дня настання події, що може бути визнана страховим випадком.

2.12. Несплата страхової премії в розмірі та строки, передбачені договором страхування.

2.13. Якщо страхувальник до здійснення страхової виплати без згоди страховика відмовився від свого права вимоги до особи, відповідальної за заподіяні збитки, поступився цим правом іншій особі, або, якщо це право стало неможливим з вини або внаслідок дій / бездіяльності страхувальника, страховик звільняється від здійснення страхової виплати повністю, а у випадку, коли страхова виплата сплачена, страховик має право вимагати її повернення.

2.14. Наявність обставин, які є винятками із страхових випадків та обмеженнями страхування, передбаченими договором страхування.

2.15. Наявність інших підстав, встановлених договором страхування та законодавством.

3. Умовами договору страхування можуть передбачатися також інші підстави для відмови у здійсненні страхових виплат та / або їх зменшення, якщо це не суперечить законодавству.

4. Рішення страховика про здійснення або відмову у здійсненні страхової виплати може бути оскаржено страхувальником у судовому порядку.

ІХ. ПОРЯДОК УКЛАДЕННЯ ДОГОВОРУ СТРАХУВАННЯ

1. Договір страхування укладається виключно в письмовій формі з дотриманням вимог Цивільного кодексу України, встановлених до письмової форми правочину, та оформляється у паперовій формі або у формі електронного документа, створеного згідно з вимогами,

визначеними Законом України "Про електронні документи та електронний документообіг", або в порядку, передбаченому законодавством про електронну комерцію.

2. Договори страхування за цими Умовами укладаються із особами, які можуть бути страхувальниками відповідно до законодавства за умови наявності у потенційного страхувальника (іншої особи, визначеної договором страхування, включаючи вигодонабувача) страхового інтересу, пов'язаного з ТЗ.

3. Договір страхування укладається на підставі письмової заяви страхувальника за формою, що встановлена страховиком. Для оформлення договору страхування страховик може вимагати й інші документи, що характеризують ступінь ризику настання події, що може бути визнана страховим випадком. При цьому подання заяви не зобов'язує жодну із сторін укласти договір страхування.

4. Страхувальник перед укладенням договору страхування зобов'язаний:

4.1. Поінформувати страховика або страхового посередника про відомі йому обставини, що мають істотне значення для оцінки страхового ризику (визначення ймовірності та вірогідності настання страхового випадку і розміру можливих збитків), та/або надати йому іншу інформацію, що має істотне значення для прийняття страховиком рішення про укладення договору страхування, у тому числі про наявність на законних підставах або на підставі інших правовідносин страхового інтересу щодо застрахованого майна, в тому числі у вигодонабувача (у разі визначення такої особи в договорі страхування)..

4.2. Якщо це передбачено договором страхування - до укладання договору страхування надати транспортний засіб, що страхується для огляду та перевірки відповідності тому, що вказані в відповідних документах на право власності. За наявністю пошкоджень або відмінностей в договір страхування / заяву заноситься відповідна інформація.

5. У разі недотримання письмової форми договору страхування є нікчемним.

6. Договори страхування укладаються з дотриманням вимог законодавства України про мови.

7. Укладення договору страхування може посвідчуватися страховим полісом, сертифікатом.

8. В разі, якщо третім підписантом за договором страхування є вигодонабувач, договором страхування мають бути передбачені права та обов'язки вигодонабувача.

X. ВИНЯТКИ ІЗ СТРАХОВИХ ВИПАДКІВ ТА ОБМЕЖЕННЯ СТРАХУВАННЯ

1. Не відноситься до страхового випадку подія, що відбулась внаслідок або у зв'язку з:

1.1. Ядерним вибухом, впливом радіації або радіоактивним забрудненням.

1.2. Громадянською війною, громадськими хвилюваннями, різного роду масовими безпорядками (революціями, заколотами, повстаннями, страйками, путчами, локаутами) або терористичними актами; використанням ТЗ правоохоронними органами, військовою або громадською владою; конфіскацією, націоналізацією та іншими подібними заходами політичного характеру, що здійснюються згідно з розпорядженнями військової або цивільної влади та політичних організацій в країні страхувальника.

Підтвердженням або спростуванням фактів настання/існування подій, передбачених в абзаці першому п. 1.2. цього розділу, є публічна інформація щодо таких подій, відображена чи задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформації, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених законодавством України, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених Законом України «Про доступ до публічної інформації».

1.3. Арештом ТЗ правоохоронними, митними або податковими органами чи його конфіскація, націоналізація або реквізиція, іншими подібними заходами адміністративно-політичного характеру.

1.4. Протизаконними діями (бездіяльністю) державних органів, органів місцевого самоврядування або посадових осіб цих органів, в тому числі внаслідок видачі зазначеними органами та посадовими особами документів, які не відповідають чинному законодавству України.

1.5. Халатністю, злочинними діями або бездіяльністю страхувальника, його довірених осіб або осіб, які свідомо допущені ним до керування ТЗ, або осіб, за яких страхувальник відповідно до чинного законодавства України несе відповідальність, що призвели до настання страхового випадку або сприяли у цьому.

1.6. Ремонтними роботами, технічним обслуговуванням, обробкою теплом, вогнем чи іншим термічним впливом на застраховане майно (сушіння, зварювання, гаряча обробка та інше), в тому числі порушення правил безпеки при ремонті та обслуговуванні.

1.7. Гниттям, корозією і іншими природними процесами і властивостями матеріалів, що використовуються в ТЗ, постійною дією рідини, вологи, хімічних сполук, попаданням на ТЗ краски або будь-яких забруднюючих речовин.

1.8. Руйнуванням або пошкодженням механізмів, обладнання, двигунів внаслідок їх внутрішніх пошкоджень, що не спричинені зовнішніми факторами, вибухів, що відбуваються під час робочого процесу в двигунах внутрішнього згоряння, попадання в двигун чи внутрішні порожнини агрегатів води, сторонніх предметів та речовин за будь-яких причин.

1.9. Пошкодженням електрообладнання внаслідок короткого замикання, якщо воно не потягло за собою інші пошкодження застрахованого майна.

1.10. Вибуху внаслідок перевезення, зберігання боєприпасів, вибухових речовин.

1.11. Пожежі або вибуху при навантаженні, розвантаженні або транспортуванні паливних чи вибухонебезпечних речовин та предметів на непристосованому для цієї мети ТЗ або порушення правил проведення таких заходів і робіт, а також пожежі, до якої призвели порушення правил техніки безпеки при користуванні горючими рідинами на транспортних засобах.

1.12. Руйнуванням та/або пошкодженням ТЗ, що не пов'язані зі страховим випадком, зазначеним в договорі страхування.

1.13. Втратою або пошкодженням ТЗ внаслідок або під час зміни ступеню ризику, порівняно з відомостями наданими страховику під час укладення договору страхування. Прийняття зміни страхового ризику страховиком відбувається шляхом внесення відповідних змін в договір страхування.

2. На страхування не приймається:

2.1. Багаж, що знаходиться у ТЗ.

2.2. Транспортний засіб, який підлягає конфіскації на підставі рішення суду, що набуло законної сили.

2.3. Транспортний засіб, який використовується в цілях, що не передбачені заводською конструкцією.

3. Приймаються на страхування на особливих умовах:

3.1. Транспортний засіб, який є музейним експонатом, незалежно від того, в робочому він стані чи ні.

3.2. Транспортний засіб, що має серйозні пошкодження та/або значну корозію.

4. Відшкодуванню не підлягають:

4.1. Випадки, час та обставини настання яких встановити неможливо, та/або якщо пошкодження ТЗ були виявлені випадково, а саме: пошкодження виявлені під час технічного обслуговування, під час та/або одразу після миття ТЗ, тощо.

4.2. Збитки пов'язані з втратою, зникненням чи пошкодженням ТЗ, які нелегально ввезені та перебувають на митній території України.

4.3. Витрати по зняттю ТЗ з обліку.

- 4.4. Непрямі збитки, викликані страховим випадком, зокрема: витрати по оренді іншого ТЗ; моральна шкода; витрати на відрядження з метою мінімізації негативних наслідків страхової події, якщо вони не узгоджені зі страховиком.
- 4.5. Крадіжки інструментів та запасних коліс, що входять у комплектність ТЗ.
- 4.6. Пошкодження, що отримані ТЗ внаслідок звичайного режиму експлуатації.
- 4.7. Випадки, які сталися до початку або по закінченню дії договору.

5. Виключення із числа перелічених можуть бути скасовані договором страхування.

6. Договором страхування можуть бути також передбачені інші винятки із страхових випадків та обмеження страхування.

XI. ПОРЯДОК ВИРІШЕННЯ СПОРІВ

1. У випадках, не передбачених цими Умовами та договором страхування, сторони керуються Законом України «Про страхування».

2. Всі спори і розбіжності, пов'язані з договором страхування, які можуть виникнути між страхувальником (вигодонабувачем) і страховиком, будуть вирішуватись шляхом переговорів між сторонами.

3. Споры між страховиком і страхувальником (вигодонабувачем) з приводу обставин, характеру, розміру збитків і страхових виплат можуть вирішуватись із залученням відповідних експертів і оплатою їх послуг стороною, яка запрошує експерта.

4. За неможливості досягнення згоди шляхом переговорів, спори будуть розглядатися у судовому порядку згідно з чинним законодавством України.

XII. КОНТАКТНІ ДАНІ ДЛЯ ЗВЕРНЕННЯ У РАЗІ НАСТАННЯ ПОДІЇ, ЩО МАЄ ОЗНАКИ СТРАХОВОГО ВИПАДКУ

01133, м. Київ, бул. Лесі Українки, 26, тел. цілодобовий (дзвінки по Україні зі стаціонарних телефонів безкоштовні) тел. 0-800-50-17-10.

XIII. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Максимальна частка витрат, пов'язаних безпосередньо з укладанням та виконанням договору страхування, складає 60% страхової премії.